

Шмідт А. М.

студентка 14 групи ННІ Педагогіки

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

Сорочинська О. А.

кандидат педагогічних наук

кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Швидкі темпи розвитку науки і техніки ставлять нові вимоги до організації освітнього процесу у дошкільних навчальних закладах. Сучасне суспільство потребує самостійних особистостей, здатних активно діяти, приймати власні рішення, швидко адаптуватися до змін, постійно самовдосконалюватися, здобувати та засвоювати інформацію, уміло її використовувати тощо. Однак, усі ці зміни у розвитку особистості не можливі без належного рівня здоров'я. Тому, дошкільна освіта повинна спрямовуватися не тільки на розвиток пізнавальних якостей дошкільника, його життєвої компетентності у різних соціальних інститутах, а й сприяти формуванню, збереженню здоров'я підростаючого покоління.

Зміна пріоритетів у сучасній освіті спричинила перехід до педагогіки партнерства, співробітництва, співтворчості, суб'єкт-суб'єктних стосунків між наставниками і вихованцями. Сучасний педагог має виступати не стільки джерелом знань та контролюючим суб'єктом, скільки організатором самостійної активної пізнавальної діяльності дитини, її консультантом і помічником, прикладом для наслідування.

Однак сучасна "традиційна" система освіти, яка орієнтована на передавання знань, умінь і навичок не відповідає поставленим вимогам

суспільства. Зазначена невідповідність вимог сучасності і можливостей освітнього процесу спонукає до розробки і впровадження нових педагогічних технологій.

За результатами дослідження Н. Корсунської термін "технологія" вперше було вжито Дж. Саллі у 1886 р., який згодом трансформувався у поняття "педагогічні технології". На сучасному етапі розвитку науки існує значна кількість синонімів цього поняття "освітня технологія", "технологія навчання", "технологія виховання" [3, с. 58-62.]. Однак проблема з'ясування сутності зазначеного поняття продовжуються, і значна кількість науковців його трактують по різному.

Окремо можна виділити "здоров'язберігаючі технології", які в останні десятиліття набувають все більшої актуальності у вихованні дітей дошкільного віку. Найвагомішими причинами цього є: різке зниження ступеня резистентності дитячого організму до впливу чинників навколишнього середовища, морфо-психологічні зміни процесів розвитку організму (ретардація, асенізація, грацилізація, андрологія, ювенілізація); негативний вплив незадовільного екологічного стану населених пунктів; гіподинамія (збільшення статичного навантаження на опоно-руховий апарат шляхом насичення змісту дошкільної освіти додатковими заняттями – іноземна мова, комп'ютерна грамота та ін.); низький рівень валеологічної освіти та культури населення.

Результати аналізу наукової літератури дозволили виокремити основні типи здоров'язберігаючих технологій [1, с. 94; 2, с. 268]: технології збереження і стимулювання здоров'я, оздоровчі технології, технології навчання здоров'ю, технології музичної дії, коректувальні технології, виховання культури здоров'я.

Враховуючи актуальність використання здоров'язберігаючих технологій у дошкільних закладах освіти, постає нагальна потреба у підготовці майбутніх вихователів до їх впровадження у професійну діяльність. З цією метою, навчальними планами підготовки студентів спеціальності "Дошкільна освіта" передбачено вивчення курсів "Вікова фізіологія та валеологія", "Технології

навчання валеології”, ”Методика навчання основ валеології”. Завдання зазначених курсів полягає формуванні низки компетентностей [4, с. 74-74]:

- планувати, проектувати, організовувати професійну діяльність відповідно до потреб і можливостей дітей;
- складати та реалізовувати програму валеологічних дій для нормування фізичних навантажень, режиму дня дошкільників,
- здійснювати оцінку фізичного розвитку та функціонального стану організму дітей; валеологічну оцінку режиму дня, організації та проведення занять.

Окрім цього, ми переконані, що потрібно не тільки ознайомити студентів із найбільш поширеними видами здоров’язберігаючих технологій, але і навчити пропонувати власні способи збереження та зміцнення психо-фізичного здоров’я дітей; демонструвати навички добирати та застосовувати здоров’язберігаючі технології.

Тому під час лекційно-лабораторних занять студентів потрібно знайомити із такими видами технологій, які мають наукове обґрунтування (включають систему діагностичних процедур шляхом інструментальних вимірювань, проєктовані на оздоровчу діяльність та гарантують позитивний кінцевий результат), враховують національні та родинні традиції оздоровлення (фітотерапія, забавки та рухливі ігри на свіжому повітрі), відповідають групі здоров’я дитини і сприяють переходу її до іншої групи, враховують вікові фізіологічні особливості дитячого організму [5, с. 468].

Зокрема, вивчення теми ”Вікові особливості дихальної системи та її валеологія” дозволяє студентам ознайомитися з видами дихальних гімнастик та методикою їх проведення. Наприклад, ”Система Будейка”, ”Гімнастика Стрельнікової”, ”Оздоровча система Ніші”.

Темою ”Валеологічні основи формування постави та стопи” передбачено виготовлення студентами ортопедичних килимків, підбір ефективних рухливих ігор, вправ точкового масажу та ін.

Отже, запровадження здоров'язберігаючих технологій у практику дошкільного закладу є надзвичайно важливим, що у свою чергу потребує якісної підготовки майбутніх вихователів під час навчання у вищих закладах освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Василенко О. М. Здоров'язбережувальні технології у виховному процесі дошкільного навчального закладу / О. М. Василенко // Наукові записки кафедри педагогіки: зб. наук. праць. – Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. – Вип. XXXVII, – С. 87-96.
2. Гуменюк Ю. О. Підготовка майбутніх учителів початкових класів до впровадження в навчальний процес здоров'язберігаючих технологій / Ю. О. Гуменюк, О. А. Сорочинська // Інноваційний досвід педагогів дошкільної та початкової освіти Житомирщини: зб. наук.-метод. праць / за заг.ред. В. Є. Литньова, Н. Є. Колесник. – Житомир: ФОП Левковець, 2012. – С. 266-270.
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навчальний посібник. – Київ: Академвидат, 2004. – 352 с.
4. Камінчук М. В. Формування відповідального ставлення до здоров'я в дітей дошкільного віку / М. В. Камінчук, О. А. Сорочинська // Матеріали за 11-а міжнародна научна практична конференція, «Найновите постиження на європейската наука», Педагогически науки. София. "Бял ГРАД-БГ" ООД – 2015. – Том 7. – С. 74-77.
5. Савчук К. А. Формування у дітей дошкільного віку мотивації ведення здорового способу життя / К. А. Савчук, О. А. Сорочинська // Формування професійної компетентності майбутніх педагогів дошкільної та початкової освіти: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. В. Є. Литньова, Н. Є. Колесник, Т. В. Наумчук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 467-470